

ДРЪЖТЕ СЕ ЗДРАВО ЗА СЛОВАТА НА ПРОРОЦИТЕ

Старейшина Нийл Л. Андерсън

От Президентството на Седемдесетте

Среща край огнището на ОСЦ за младежи • 4 март 2007 г. • Университет “Бригъм Йънг”

Преди 33 години като студент в Университет “Бригъм Йънг” имах малко участие в една вечер край огнището, подобна на тази, която провеждаме днес. Говорителят бе президент Спенсър У. Кимбъл и аз случайно се оказах до него, докато той крачеше към входа, влизайки в Мариот център. Запитах го дали някога бива неспокоен, когато се изправя пред такова голямо събрание. Той отговори с усмивка: “Братко Андерсън, знаете, че Писанията казват “ако сте подготвени, вие няма да се боите” (У. и З. 38:30). Треперя от глава до пети”. Тази вечер знам как се е чувствал той.

Изявявам своята любов и уважение към всеки от вас, седнал тук, и към вас, които сте събрани по цял свят. Знам за вашата доброта и отдаденост към Евангелието, вашата вяра и надежда за бъдещето, и за желанието ви вашият Небесен Отец да е доволен от вас. Моля се Духът Господен да благослови словата ми и вашето разбиране.

Дръжте се здраво за пръта от желязо

Искам да ви разкажа за напътстващата Господна ръка на нашата среща тази вечер. В началото на януари работех по организиране и излагане на това, което щях да ви представя. Знаейки, че е планирано старейшина Дейвид А. Беднар да говори пред вас през февруари, го попитах дали е завършил темата си.

Бях изненадан, когато той ми отговори, че речта му била за това да се държим здраво за пръта от желязо. Това бе точното заглавие, което бях избрал за своята реч. Хорът вече упражняваше красивото изпълнение, което току-що споделиха с нас.

Докато старейшина Беднар и аз обсъждахме посланията, които бяхме подготвили, стана ясно, че сме подхождали към темата различно. Старейшина Беднар помисли за момент и каза: “Господ обича младежите на Църквата. Има цел в това. Това е послание, което Господ желае да бъде отправено”. Аз се реших да продължа.

После, само седмица по-късно и преди речта на старейшина Беднар, президент Бойд К. Пакър, действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли, изнесе едно духовно послание в УБЙ, озаглавено *Lehi's Dream and You*¹. Той също включи в речта си онова, което се разбира под думите да се държим здраво за пръта от желязо.

Братя и сестри мои, това е тема, над която Господ желае да мислите.

Ще си спомните от речите на президент Пакър и старейшина Беднар и от собственото ви изучаване на Книгата на Мормон ключовите елементи в съня на Лехий за дървото на живота. Старейшина Беднар ни поучи, че дървото на живота, определено като любовта Божия, е символ на Исус Христос и че радостта и щастието, получени от вкусването на плода от дървото, символизират благословиите от Единението на Спасителя (вж. 1 Нефи 8:10; 11:8–9, 21–24)².

Там имало и едно величествено и обширно здание (вж. 1 Нефи 11:35–36; 12:18). Речта на президент Пакър отвори ума ми за нови начини на мислене относно тази част на съня.

В съня има също мъгли от мрак (вж. 1 Нефи 12:16–17), представляващи изкушенията на дявола, които скриват пътя, водещ към дървото (вж. 1 Нефи 8:19–22). Накрая, там има прът от желязо (вж. 1 Нефи 11:24–25), представляващ Божието слово, което позволява на човек успешно да мине през мъглите от мрак и да стигне до дървото.

Хорът тъй красиво изпя:

*Дръж здраво пръта, железния прът,
Той е здрав и блестящ, и истински.
Железният прът е словото Божие,
Той сигурно ще ни преведе*³.

Колко обичаме да чуваме тази песен и на испански, и на португалски, и как желаем да можем да я чуем на езиците на всички, които ни слушат тази вечер.

Нефи ни обещава, че “всеки, който се вслуша в словото Божие и се държи здраво за него,... никога няма да погине, нито пък ще могат да ги надвият... изкушенията... на противника, за да ги отведат към унищожение” (1 Нефи 15:24).

Железният прът е словото Божие. Обичам да мисля за него по следния начин: Словото Божие съдържа три много силни елемента, които се преплитат и подкрепят един друг, за да оформят един непокатим прът. Трите елемента включват, първо, Писанията или словата на древните пророци. Ще си спомните проницателния въпрос на старейшина Беднар от миналия месец: “Дали вие и аз четем всекидневно, изучаваме и изследваме Писанията по начин, който ни позволява да се държим здраво за пръта от желязо?”⁴

Вторият елемент на словото Божие е личното откровение и вдъхновение, идещи при нас чрез Светия Дух. Президент Пакър го казва така:

“Ако се държите за пръта, можете да *усещате* пътя си напред с дара на Светия Дух...

... Дръжте здраво пръта от желязо и не го изпускате. Чрез силата на Светия Дух вие можете да *усещате* своя път през живота (вж. 3 Нефи 18:25; У. и З. 9:8)”⁵.

Темата ми тази вечер е третия елемент, една критическа добавка, преплитаща се с другите две. Тази трета част на пръта от желязо представлява словото на живите пророци. Ние трябва да се държим здраво и за словото Божие, както е изречено от живите пророци. Моята молитва е чрез времето заедно тази вечер да повишим вниманието си към онова, което учат живите пророци, да ускорим отговора си на онова, което научаваме, и да задълбочим разбирането ни на това, което означава да се *държим здраво* за словата им.

Словата на живите пророци

Преди много години президент Джордж К. Канън, тогава член на Първото Президентство, каза:

“Ние имаме Библията, Книгата на Мормон и книгата Учение и Завети; но без живите пророци и постоянния поток на откровение от Господ всички тези книги не биха довели никой човек в селесталното царство на Бог. Това може да изглежда странна декларация, но колкото и необичайно да звучи, тя въпреки това е вярна.

Разбира се, всички тези летописи са с неизмерима ценност. Те не могат да не бъдат високо ценени, нито внимателно изучавани. Но с всичката светлина, която дават, те сами по себе си и в себе си са недостатъчни да напътстват и доведат човешките чедра в Божието присъствие. За това е нужно живо свещеничество и постоянно откровение от Бог до хората според обстоятелствата, в които те могат да се окажат”⁶.

Разбира се, ние, които сме тук тази вечер, обичаме президент Гордън Б. Хинкли, двамата съветници в Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Но, признавайки нашата обич и поаялност, бих попитал, “Може ли вниманието ни към съвета и учението на тези братя да е по-активно, изследващо и откликващо?”

Мислете как бихте отговорили на следните въпроси:

Бихте ли могли да ми кажете имената на тримата членове на Първото Президентство и имената на всеки от онези, които са в Кворума на Дванадесетте? Това са 15-те мъже, които вие и аз подкрепяме като пророци, гледачи и откровители.

Ако трябва да покажем снимка на тези братя, бихте ли познали всеки от тях? Ние рядко обръщаме специално внимание на човек, когото не познаваме.

Можете ли да споделите с мен съвета, даден от Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли от последната обща конференция през октомври? И бихте ли могли да определите безпокойствата на президент Хинкли, президент Монсън и президент Фауст в посланията на Първото Президентство в *Ensign* и *Лиахона* през първите 3 месеца на тази година?

Може би още по-важно, бихте ли споделили с мен скорошно решение, където сте променили нещо в живота си поради съвета, получен от някой от тези 15 мъже?

Причината отговорите ни на тези въпроси да са тъй важни е в призованието и отговорността на Първото Президентство и Дванадесетте апостоли. Всеки път, когато е била установявана Господната Църква, Господ е призовавал пророци и апостоли. Спасителят казва, “Вие не избрахте Мене, но аз избрах вас и ви определих” (Йоана 15:16). На тези мъже това ръкополагане донася духовна сила и тържествена отговорност – сила да знаят и свидетелстват и отговорност да учат и благославят. То

носи отговорност и обещание и на нас. Ние имаме отговорността да слушаме и следваме и обещанието, че ако вярваме и постъпваме според думите им, ще последват благословии.

Когато Господ призовава дванадесет ученици в Америка след Своето възкресение, Той учи народа следното: “Благословени сте, ако се вслушате в словата на тези дванадесет, които Аз избрах измежду вас, за да ви поучават и да бъдат ваши служители” (3 Нефи 12:1). Днес, в едно много трудно време, Господ обещава на светиите, “И ако Моите хора се вслушат в гласа Ми и в гласа на служителите Ми, които съм назначил да водят Моите хора, ето, истина ви казвам, те няма да бъдат помръднати от мястото си” (У. и З. 124:45).

Това е Господният модел. Той призовава 15 мъже от “обичайните житейски занимания”⁷ и ги надарява с ключовете и силата да ни водят и ръководят. Ние не сме заставени да се подчиним; няма принуда. Но ако сме внимателни към техните слова, ако откликваме и желаем да променим поведението си, докато Светият Дух ни потвърждава техния съвет, няма да бъдем помръднати от мястото ни – което значи, че ще се държим здраво за пръта от желязо и завинаги ще останем в безопасност на пътеката, водеща към дървото на живота.

Как ние дирием и се държим здраво за съвета на нашите живи пророци? Нека обсъдим въпроса, като обмислим по-дълбоко трите думи, които използваме в подкрепа на тези мъже – *пророци, гледачи и откровители*.

Пророци

Първо, думата *пророк*. Апостол Йоан казва, че “духът на пророчеството е да свидетелствуваме за Исуса” (Откровението 19:10). Пророците свидетелстват за Христос. Тяхното сигурно свидетелство за живия Христос е една от най-големите благословии за Църквата и света. Господ заявява, че тези мъже трябва да бъдат “специалните свидетели за името Христово по целия свят” (У. и З. 107:23). Техните гласове се издигат над всичко друго в свидетелство за Неговата божественост и реалност. Това свидетелство, родено в тяхното ученичество и закалено при ръкополагането им, може да има съществено влияние над собствените ни чувства.

Техните свидетелства са изразени просто, позволявайки на Светия Дух да донесе свидетелство в сър-

цата ни. Например можем да ги чуем да свидетелстват със слова, подобни на следните: “Тъй сигурно както знам, че съм тук и че вие сте тук, аз знам, че Исус е Христос. Той е жив!”⁸ Или “Сигурното ми убеждение е, че Исус е нашият божествен Спасител, Изкупител и Синът на Бог Отец. Зная за Неговата реалност с едно усещане тъй свято, че не мога да го изкажа”⁹.

Макар тези заявления да са силни, това, което гори в сърцата ни и ни укрепява, е съпътстващото ги духовно потвърждение.

Обяснявайки ролята на ангелите, Мороний учи:

“И отговорност на служението им (на ангелите) е... да приготвят пътя сред чедата човешки, провъзгласявайки словото на Христа на избраните съсъди Господни, за да може да свидетелстват за Него.

И правейки това, Господ Бог подготвя пътя, тъй че останалите човеци да имат вяра в Христа, за да може Светият Дух да има място в сърцата им” (Мороний 7:31–32).

Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли са избраните съсъди Господни.

Собствената ни вяра в Спасителя расте и се развива през живота ни. Може да има моменти на съмнение или обезсърчение, когато се чувстваме сякаш обвинени в мъглите от мрак. Не подценявайте онова, което може да получи всеки от нас от тържественото, уверено свидетелство на Спасителя, дадено от Неговите специални свидетели. Това свидетелство, получено в дух на вяра, ще ни укрепява в трудни моменти и ще ни дава твърда опора, докато крачим по пътеката към дървото на живота. Дръжте се здраво за словата на пророците. Размишлявайте над тях. Вярвайте им. Уповавайте на тях. Следвайте ги.

Нека ви дам един пример. Един мой млад семеен приятел загуби малката си дъщеря в трагичен инцидент. В последвалите месеци заедно със самотата, въпросът “защо” и тъгата в живота му започна да навлиза съмнение. Той ми каза, че не бил сигурен в какво вярва вече. Предложих му в това трудно време да се отдава малко по-малко на съмненията си и да уповава малко повече на словата на Спасителя и Неговите избрани съсъди. Моят приятел зачете внимателно Писанията, обещанията на Спасителя и смелото насърчително свидетелство на живите пророци. Той се държеше здраво за увереното им свидетелство за

Спасителя, когато неговото собствено, изглежда, бе разколебано. Държеше се здраво за пръта от желязо. С времето мракът се разпръсна, дървото отново се появи пред погледа и той взе от скъпоценния плод на Единението.

Гледачи

Нататък, що е *гледач*? В Книгата на Мормон Амон обяснява ролята на един гледач на цар Лимхий: “Но гледачът може да узнава нещата, които са минали, а също и нещата, които ще дойдат... и скритите неща ще излязат наяве, и неща, които не са познати, ще бъдат сторени знайни чрез тях” (Мосия 8:17).

Погледнете тази красива снимка:

Какво виждате? Не би ли ви харесало да карате кану сред този спокоен пейзаж? Не изглежда ли привлекателно?

Какво ще стане, ако внезапно обзорът ви се разшири и видите това:

Карането на кану би било твърде различно от това, което първоначално сте си мислели.

В духовен план гледачите виждат разширения изглед. Те виждат онова, което ние понякога не можем да видим. Техните слова и съвет ни помагат да видим по-широкия изглед. Ако слушаме съвета им и се държим за пръта от желязо, ще бъдем в безопасност.

Нека ви дам един пример. Президент Хинкли говореше енергично за благословиите на десятъка. Той често говори на Висшите ръководители на тази тема. Той каза:

“Ние *можем* да плащаме своя десятък. Това не е толкова въпрос на пари, колкото въпрос на вяра...

Подканям ви,... всеки един от вас, да приемете Господното слово в това важно нещо”¹⁰.

Ние повтаряме обещанието, което Господ дава в древността чрез пророк Малахия, че Той ще разкрие небесните отвори над онези, които са честни с Него в плащането на своя десятък и дарения, тъй че няма да има достатъчно място да побере обещаните благословии”¹¹.

През есента на 2001 г. трима от Дванадесетте бяха по едно и също време в Бразилия и всеки проповядваше обещанията на честния десятък. Няколко месеца по-късно една млада ученичка в колеж в Сао Пауло била подложена на изпитание. Тя работела и учела. Ето думите ѝ, споделени от президент Хинкли:

“Университета, в който учех, имаше правило, което забранява на учениците, (които не са платили всичките си такси), да се явяват на тестове...

Аз... имах сериозни финансови трудности. Бе четвъртък, когато получих заплатата си. Когато пресметнах месечния си бюджет, видях, че нямаше да има достатъчно да платя (и) десятъка си, и университета. Трябваше да избирам между двете. Тестовите, които се провеждаха всеки втори месец, щяха да почнат следващата седмица и ако не ги вземех, можех да загубя учебната година. Изпитвах голяма мъка... Сърцето ме болеше. Пред себе си имах един мъчителен избор и не знаех какво да реша”.

Чрез молитва тя решила, че ще уповава на Господ и словата на пророците. В неделя платила своя десятък. На следващия ден търсила начин как може да вземе тестовите си, но не намерила решение. После обяснила какво се случило:

“Работното време свършваше, когато дойде моят работодател и даде последните разпореждания за деня. Внезапно той спря и ... попита “Как е твоя колеж?” Бях изненадана... Единственото нещо, което можах да отговоря,... бе “Всичко е наред!” Той ме изгледа замислено и отново се сбогува...

Внезапно в стаята влезе секретарката, казвайки, че съм била голяма късметлика! Когато я попитах

защо, тя просто отговори: “Шефът тъкмо каза, че от днес компанията ще плаща изцяло за твоя колеж и за учебниците ти. Преди да си тръгнеш, отбий се в бюрото ми и ми кажи какви са разходите, тъй че утре да мога да ти дам чека”.

После ученичката обяснила чувствата си: “След като (секретарката) си тръгна, плачейки и чувствайки се много смирена, коленичих направо там, където бях, и благодарих на Господ за Неговата щедрост....Казах на Небесния Отец, че не е трябвало да ме благославя тъй много. Нуждаех се само от сумата за една месечна такса, а десетъкът, който бях платила в неделя, бе твърде малък в сравнение със сумата, която получих! По време на тази молитва в ума ми дойдоха словата от Малахия (и тъй често заявявани от пророка и апостолите): “Донесете всичките десетъци във влагалището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва Господ на Силите, дали не ще ви разкрия небесните отворите да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него” (Малахия 3:10)¹².

Обвита в мъглите от мрак, решението било трудно; изходът бил несигурен. Но тя се държала здраво за пръта от желязо. Вярата ѝ в Господ и Господните пророци била потвърдена. Макар не всички изживявания могат да бъдат тъй незабавни в развързката си, обещанията за онези, които честно спазват закона за десетъка, са абсолютно сигурни.

Чувал съм президент Монсън да казва на завърналите се мисионери, “Има един начин да останете винаги активни в Църквата – винаги бъдете честни в плащането на своя десетък”. Какво чудесно обещание!

Откровители

Накрая, *откровител*. “Английската дума *откровение* е превод от гръцката дума *апокалипс*, означаваща да сторя знайно или да открия”¹³. Като откровители Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли правят знайни специфичните грижи на Господ за нас и на какво трябва да откликваме. Нещо повече, с толкова много налични избори и решения откровителите ни помагат да насочим вниманието си към най-важното в нашето пътуване през смъртността. Те ни помагат да се съсредоточим.

През август 2005 г. президент Хинкли ни покани да прочетем Книгата на Мормон до края на годината. Той ни помогна да съсредоточим свободното си време над онова, което Господ би желал да вършим. Както често става с поканите на пророците, президент Хинкли включи едно обещание – обещание, което, сигурен съм, е толкова вярно днес, колкото и когато той го каза през август 2005 г. Той каза следното: “Без изключение ви обещавам, че ако всеки от вас спазва тази проста програма, независимо колко пъти преди това може да сте чели Книгата на Мормон, във вашия живот и дом ще дойде в по-голяма степен Духът Господен, засилена решимост да вървите в подчинение на Неговите заповеди и по-силно свидетелство за живата реалност на Сина Божии”¹⁴.

Не сме ли ние благословени, тъкмо както обеща пророкът?

Една сестра от Украйна пише: “Всяка сутрин аз моля Светият Дух да бъде мой спътник, тъй че да може да озарява ума ми. Стана чудо: Книгата на Мормон ми се откри наново. Получих отговори на въпроси, които си задавах от години”. Един брат от Германия пише: “Понеже учех по-дълго всеки ден, направих връзки, които не бях правил никога по-рано. Книгата на Мормон е наистина пълна със свидетелства за Исус Христос. Поради Духа, който чувствах, собственото ми свидетелство за моя Изкупител нарасна”¹⁵. А какво да кажем за следния коментар на младо семейство от Юта: “Чудехме се дали нашия 4-годишен син въобще слушаше (когато четяхме Книгата на Мормон), но един ден, запитан защо стаята му е тъй разхвърляна, той отвърна, “Някой е плякосвал и грабил тука!”¹⁶.

Ето друг пример за ролята на един откровител. Президент Хинкли енергично съветваше вас, младежите на Църквата, да се стремите към колкото се може повече образование. На общата конференция през октомври той каза: “Призовавам вашето внимание към друг въпрос, който ме тревожи много. В откровение Господ е наредил този народ да получи всичкото образование, което може. Той бил много ясен по този въпрос”¹⁷.

Каква е голямата грижа? Образованието. Кой бил много ясен по този въпрос? Господ. Кой ви открива това? Неговият пророк. И, да, той говори на вас.

Ако произлизате от семейство, което има малко средства за образование, може да не сте сигурни какво значи това за вас. Когато не сте сигурни, дръжте се здраво за пръта от желязо. Уповавайте на думите на пророка! Отговорите ще дойдат.

В някои части на света като САЩ и Европа това може да значи, че трябва да си продадете колата или да живеете по-скромно, за да останете записани или да се върнете на училище. В други области на света жертвата може да е по-голяма. В някои страни Кредитният фонд за образование може да е в състояние да помогне. В почти всички случаи ще е нужна вяра, упование в Господ и Господния пророк – да се държите здраво за пръта от желязо – докато намерите пътя си. Ако не сте сигурни как да следвате конкретен съвет на пророка, молете се с цялото си сърце и обсъдете грижите си с вашите родители и епископ. Макар че това ще изисква търпение и вяра, обещавам ви, че отговорите ще дойдат и пътят пред вас ще се отвори.

В Латинска Америка съм виждал отговорите да идат при много млади хора с вяра. Хиляди се държат здраво за пръта от желязо, вярвайки в президент Хинкли и стремежи се към своето образование.

Пророческо напътствие струи от всеки член на Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли, всеки от които подкрепяме като пророци, гледачи и откровители. Ако имахме време, щяхме да преговорим съвета на всеки един от тях.

Нека ви дам един пример за съвет от един от Дванадесетте. Преди близо 2 години старейшина Далин Х. Оукс се обърна към вас на една вечер, подобна на сегашната. Ще си спомните, че той привлече вниманието ви, когато повдигна темата за излизането на срещи вместо “шляенето”. Той каза, “Мои несемейни млади приятели, съветваме ви да насочите общуването си с другия пол в рамките на ходенето на срещи, които имат потенциал да узреят до брак, а не в рамките на шляенето, което има перспективата да узрее до колективни спортове като хандбал”¹⁸.

Сега, важният въпрос: Какво сторихте след неговата реч? Промени ли се нещо? Старейшина Хенри Б. Айринг отправя следното предупреждение:

“Провалът да приемем съвет на пророците намалява възможността ни да приемаме вдъхновен съвет в бъдеще...

Всеки път в живота ми, когато съм избирал да отложа последването на вдъхновен съвет или съм решавал, че съм изключение, съм разбирал, че съм се озовавал на пътя на злото. Всеки път, когато съм се вслушвал в съвета на пророците, усещал съм го потвърден в молитва и после съм го следвал, съм откривал, че се движа към безопасност”¹⁹.

Как постъпките ви през последните 2 години показват, че вие се държите здраво за пръта от желязо? Онези, които са откликнали положително и бързо на съвета на старейшина Оукс, със сигурност са открили, че следват небесни благословии. Позволете ми да прочета писмо, пратено до централата на Църквата от една двойка от Аризона близо година след неговата реч:

“Вашите бележки имаха траен ефект върху живота ни...

Вашият пряк и ясен съвет ни помогна да си дадем сметка, че излизането на срещи е възможност да се опознаем по-добре и не е пряк ангажимент за дълготрайна връзка или брак”²⁰.

Резултатът бил, че през май те *били* женени в храма Вашингтон, окръг Колумбия

Бих искал да покания съпругата си Кати, която също тъй добре преподава тези принципи на семейството ни, да сподели нейните чувства относно важността на словата на пророците.

Бележки от сестра Кати Андерсън

Скъпи мои братя и сестри, имах едно изживяване преди около 20 г., което остави дълбок отпечатък над мен. Живеехме във Флорида. Заведохме нашите деца до коловия център, за да слушаме заедно общата конференция. Скоро след това по пощата получихме нашето издание от конференцията на сп. *Ensign*. Решихме всяка седмица за семейна домашна вечер да изучаваме по една реч на член на Първото Президентство или на Кворума на дванадесетте апостоли.

Децата ни бяха малки, но вече достатъчно големи да четат и ние искахме всеки в семейството ни да има копие от речите, тъй че да можем да ги четем, изучаваме и да си ги отбелязваме заедно. Във Флорида няхахме магазин, откъдето да купим още екземпляри на сп. *Ensign*, тъй че взех списанието, което получихме по пощата и го отнесох до местния копирен център и направих копия на речите за семейството ни.

Като свърших, занесох направените копия на касиера, който пресметна цената им и съобщи, че дължах около 50 долара. Неловко ми е да кажа, че стомахът ми се сви. И си помислих, “Това са много пари, за да направя копия от тези речи за децата ни”. После, братя и сестри, следната мисъл прониза сърцето ми: “Какво си струва като цена семейството ти и ти да имаш словата на Божиите пророци?”

Знаех тогава, но сега знам дори с още по-голяма увереност, че това си струва всичко за нас и семейството ни. То си струва всичко за вас и бъдещите ви семейства. За това давам свидетелство в името на Исус Христос, амин.

“Като че ли от собствената Ми уста”

Прекрасна благословия е да си женен за човек, който има чиста и безкомпромисна вяра. Обичам те, Кати, и съм благодарен за теб.

След един месец ще имаме възможността да участваме в общата конференция на Църквата и да чуем посланията на мъжете, за които говорихме тази вечер. Общата конференция е време да прекъснем за малко онова, което вършим, да чуем Господните служители и с молитва да определим своята посока през идващите месеци. Моля обмислете следните въпроси:

- Ясно ли си отбелязах общата конференция в моя календар, та да мога да слушам всяка от сесиите, които са ми на разположение?
- Как ще се подготвя през този идващ месец, та да бъда духовно готов да приема посланията?

И когато общата конференция завърши, можем да запитаме:

- Какви конкретни впечатления получих по време на конференцията?
- Какви необходими промени ще направя в живота си?

Железният прът е словото Божие. Писанията, словата на живите пророци и дарът на Светия Дух са могъщи в способността им да ни опазят в безопасност. Нека се държим здраво за словата на пророците. Нека се държим здраво за пръта от желязо.

Бих желал да завърша с едно изживяване, което имахме през март 2000 г. Сестра Андерсън и аз бяхме поканени да присъстваме на освещаването

на храма в Албъкърки, Ню Мексико. Знаех, че ще бъда поканен да говоря и че бележките ми трябва да са кратки.

Влязохме в селестиалната стая, облечени в бяло. Президент Хинкли седна в средното кресло, с един член на Дванадесетте отрядно и аз отляво. След като благоговейно изчакахме първата сесия, почувствах ясно и конкретно внушение, че трябва да коригирам бележките, които бях приготвил. Дойде внушението: “Говори за ключовете. Говори за ключовете”.

Бързо се обърнах към Писанията, за да открия пасажите, които обясняваха как ключовете на свещеничеството са били върнати на земята. После – и мога да си спомня това, сякаш бе вчера – в ума и сърцето ми дойде могъщо духовно чувство. Чувството, което гореше в мен, бе: “Този, който седи до теб, държи всички свещенически ключове на земята. Този, който седи до теб, държи всички свещенически ключове на земята”.

Поех дълбоко въздух. Погледнах президент Хинкли. Не можех да отрека могъщата проява на Духа. Помислих за следния стих:

“Защото неговото слово вие ще получавате като че ли от собствената Ми уста...”

Защото вършейки тези неща, портите на пъкълата не ще надделеят срещу вас; да, и Господ Бог ще разпръсне силите на мрака пред вас и ще накара небесата да се разтресат за ваше добро и за славата на Неговото име” (У. и З. 21:5–6).

Бог, нашият Небесен Отец, е жив и ни обича. Неговият Единороден Син, Исус Христос, е наш Спасител. Той е възкресен. Той е жив. Заедно Те се явили на Пророка Джозеф Смит. Президент Гордън Б. Хинкли е Господният помазан пророк днес, облечен с всичките свещенически ключове на земята. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. духовно послание в Университет “Бригъм Йънг”, 16 януари 2007 г. Копие от обръщението на президент Пакър *Lehi's Dream and You* може да бъде намерено онлайн на speeches.byu.edu.
2. Вж. *Един източник на жива вода*, предаване на ОСЦ за младежи, 4 фев. 2007 г., стр. 6.

3. "The Iron Rod" (Железният прът), *Hymns*, no. 274.
4. *Един източник на жива вода*, стр. 7.
5. *Lehi's Dream and You*, стр. 3–4.
6. *Gospel Truth*, sel. Jerreld L. Newquist, 2 т., 1974 г., 1:323. По отношение важноста на живите пророци президент Уилфърд Уудръф, четвърти президент на Църквата, казва: "Ако иммахме пред нас всяко откровение, което Бог някога е дал на човека, ако иммахме Книгата на Енох, ако иммахме пред нас непреведените плочи на английски език, ако иммахме летописите на Св. Иоан Откровителя, които са запечатани, и всички други откровения, и ако те бяха натрупани на сто метра височина, църквата и царството Божие нямаше да израстнат нито в тази, нито в друга епоха на света без живите пророци на Бога" (*The Discourses of Wilford Woodruff*, избр. G. Homer Durham, 1946 г., стр. 53).
7. Бойд К. Пакър, в доклад на конференцията, окт. 1996 г., стр. 5; или *Ensign*, ноем. 1996 г., стр. 6.
8. Бойд К. Пакър, в доклад на конференцията, апр. 2000 г., стр. 9; или *Ensign*, май 2000 г., стр. 9.
9. Джеймс Е. Фауст, в доклад на конференцията, апр. 1995 г., стр. 83; или *Ensign*, май 1995 г., стр. 61.
10. В доклад на конференцията, окт. 1985 г., стр. 110; или *Ensign*, ноем. 1985 г., стр. 85.
11. Гордън Б. Хинкли, в доклад на конференцията, окт. 1984 г., стр. 69; или *Ensign*, май 1984 г., стр. 47.
12. В доклад на конференцията, апр. 2002 г., стр. 85–86; или *Ensign*, май 2002 г., стр. 73–74.
13. Ръководство към Писанията, "Откровение", стр. 141.
14. "Едно свидетелство живо и истинно", *Ensign*, авг. 2005 г., стр. 6.
15. В "Something Remarkable: Testimonies of the Blessings," *Ensign*, дек. 2006 г., стр. 17.
16. В "Taking the Challenge", *Ensign*, дек. 2006 г., стр. 14.
17. В доклад на конференцията, септ.–окт. 2006 г., стр. 66–67; или *Ensign*, ноем. 2006 г., стр. 60.
18. *Отдадеността на цял един живот*, (среща край огнището на ОСЦ за младежи, 1 май 2005 г.) стр. 5–6.
19. В доклад на конференцията, апр. 1997 г., стр. 33; или *Ensign*, май 1997 г., стр. 25.
20. Писмо с дата 19 ноември 2006 г.